

غم هم په نڅا سو!

(ټولنيزي ناخوالي د طنز په ژبه)

Ketabton.com

ليکوال: سعد الله کاکړ

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	غم هم په نڅا سو
ليکوال:	سعدالله (کاکړ)
د خپرېدو نېټه:	عقرب ۱۴۰۱ هجري شمسي کال
کمپوز او ډيزاين:	محمد ادريس (ثمين)
تصحيح:	مسعود (ريښتين)
د پښتۍ انځور:	مينه وال باچا

يادونه!

له ډېر گران ورور محمد ادريس ثمين څخه نړۍ مننه چې (غم هم په نڅا سو) ته يې کتابي بڼه ورکړه.

د ليکوال لنډه پېژندنه:

بښاغلی سعدالله کاکړ د عبدالله زوی په ۱۳۷۱ هجري لمريز کال د کندهار ولايت په ۹ نهمه ناحیه کې د نورزو جامعي په کلي کې دې نړۍ ته سترگې غړولي دي.

د بښاغلي کاکړ پلرنی ټاټوبی د زابل ولايت شهر صفا ولسوالي ده.

کاکړ خپل لومړنی اسلامي زده کړي د خپل مسجد له ملا امام څخه او عصري زده کړي يې د کندهار ولايت په بولدک ولسوالۍ کې د غازي عبدالله خان اڅکزي په عالي لېسه کېني تر پنځم ټولگي پوري کړي دي، چې له بده مرغه يې د اقتصادي مشکلاتو له خاطره ونه توانيدی چې خپلي زده کړي سر ته ورسوي، نو ځکه يې شخصي کار ته اوږه ورکړه.

خو د بښاغلي کاکړ وطني او ملي ژوندی احساس دی، چې د قلم څوکه يې د ژوند د هري ستونزي هيڅ صندان ورماته نه کړه، ده د خپل قلم څوکه روانه وساتل او د پښتو ادب يو ادبي ژانر طنز ليکلو ته يې اوږه ورکړه، چې په دې سره يې د افغانانو پر شونډو موسکا راوستلې او ترڅنگ يې د ټولنې ستونزي په طنزيه شکل سره بيانوي، چې د خلکو په زړونو کې د ځانگړې مینې او محبوبيت څخه برخمن سوی دی.

سريزه

خدا کي ژوند دی!

انسان یو ټولنیز مخلوق دی، د کایناتو څښتن په خورا بنایسته داخلي او ظاهري شکل جوړ کړی دی، د ځان ساتنه یې پر لازمه کړې ده، نو ځکه انسان ښه ډېر د ځان لپاره کار کوي، خو بدبختي داده، چي انسان د ځان ساتني مفهوم غلط کړی، ټول ژوند یې یوازي پر کار او ستړیا درولی دی. دې ته یې فکر نه دی کړی، چي خوښي او خوشحالي له کومه کیږي، د خدا قیمت څونده دی او د ژوند په سختو او لوړو و ژورو کي څنگه خپل مخ په خدا بنایسته کړو.

انساني بدن او روان هیڅکله ددې توانايي نه لري چي ټول وخت دي کار وکړي، د هغه لپاره خدا او تفريح د موټر د تیلو په څېر کار کوي. نو ځکه خو باید و دې ته ښه پوره پام وکړو. نور و خندوو، ځان خوښ کړو او د ژوند پر هره لحظه خوند واخلوو، د ژوند کارونه په ګړندي کړو او د پیکه ژوند په رنگین کړو.

د تفريح کول، خندل او ځان خوښ ساتل فطري ده. خو دا خوښي او خدا باید دونه نه وي، چي له مور څخه دين او الله له ياده وساتي. د کتاب و منځ پانګي ته په کتلو ښه سم ښکاري، چي موخه یې یوازي د تشویشونو له منځه وړل، د خپګان ختمول او ستا پر مخ یو نری مسکا غوړول دي.

دا اوس چي تا و کوم کتاب ته سترګي شخي نیولي دي دا د همدې لپاره دی، تر څو په خپل کار کي ستړی سي نو یو څو شیبې دي په خوشحاله کړې، که په درس ویلو اخته یې نو یو څو دقیقې د فکر بدلولو لپاره کتاب خلاص کړې، و مجلسونو ته تر تګ مخکي یې ولولي او بیا په خپل خواړه انداز د مجلس ګډونوال په وځنډوي، په کتاب کي را غونډي سوي ټوکي ټکالي، طنزونه او د خدا په نیت راټول سوي حقیقتونه ښه ولولي او د کورنۍ له غړو سره یې شریکي کړې.

که په لنډ ډول ووايم، نو رځه چي خپل فکر خرابونکي فکرونه، مایوسه کونکي خیالات، مغز خرابونکي لویي او کوچنی خبري په ښه خندونکو خبرو له دماغ څخه و باسو، مخه ښه ورسره ووايو او خپل دا تروش و تریو تنديان په دې کتاب بنایسته کړو.

علی الله متوکل

د ليکوال خبري

طنز د پښتو ادب يوه مهمه برخه ده.

عموماً طنز دوه قسمه خلگ ليکي، يو هغه خلگ چي په ډيره خوشحاله ټولنه کي وي يعني ډير خوشحاله ژوند ولري، يو هغه خلگ دي چي په ډيره غمجنه ټولنه کي وي او ژوند يي د کړاوونو ډک وي.

بدبختانه زه هم د يو داسي هيواد اوسېدونکی يم چي له تېري نيمې پېړۍ څخه د پرديو د جگړې ډگر پاته سوي دي. نو ما هم د هيوادوالو د درېږيو او ځينو ټولنيزو خرابو کړنو او بدو رواجونو په خاطر طنز ته مخه کړه. چي هم د طنز د لاري خلگو ته يو اصلاحي پيغام ورکړم او هم غمجن هيوادوال په خپلو ليکنو خوشحال وساتم، د دې سره په څنگ کي مي خاص هدف پښتو ژبي او ادب ته خدمت کول دي.

څرنگه چي نړۍ اوس د بېلابېلو انټرنېټي پوستغالو په مټ د يوې کورنۍ حيثيت لري، نو ما هم اول خپلي طنزي ليکني د فېسبوک له لاري را پيل کړي.

چي د ډېرو ملگرو او هيوادوالو د خوښي وړ وگرځېدې. ډېرو ملگرو تشويق کړم چي لا بايد د پښتو ادب دې برخي ته کار وکړم. مگر ځيني خلگ داسي هم وه چي له مايوسۍ او توهين پرته يي بل څه را نه کړل.

ما هم خپل لستوني را ونغاړل او په دې برخه کي مي لا فعاليت زيات کړئ، چي د همفکره ملگرو په غوښتنه مي خپلي ليکني د يو کتاب په شکل را غونډي کړي او ستاسو تر لاسونو مي د کتاب په شکل در ورسولي.

انسان حتماً له اشتباه خالي نه دی، ما تر خپله وسه ډېر کوښښ کړی چي غلطۍ اصلاح کړم، مگر که چيري کوم ځای پاته وه نو زما يي غاري خلاصي تاسي به يي راته په گوته کوئ.

او په پای کي د هغو ټولو ملگرو څخه ځانگړې مننه کوم، چي د کتاب په ليکنه او کمپوز کښي يي مرسته راسره کړې ده.

دا يي تاسو او دا يي کتاب!

سعدالله (کاکړ)

د خواهشاتو غلامان

زه وو پيرک د عطرو دوکان ته ورغلو، پيرک ته وام دغه عطر رانيسه چي استعمال يي کړي دا انجوني وو هلکوان به داسي درپسي ليوني وي. واي د مور شيدي ما هم دغسي شي غوښتي.

ماښام راغلی خوله يي پيڅه نيولي ده واي ستا انديوالي د خړه سپرلي ده، چي د هر چا بغل ته به ورغلم هغه به ول ولاړ سه رزيله په د ا مردار مخ د پلار مرگ دي راپياد کړی، د مرو عطر وه.

د ماشومانو سره بي ادبي

پرون د جلال اکا کوټې ته ورغلي وو، کوچني لمسي يي خشنګي کوله جلال اکا ورته وای ستا د هغه څه وو څه، چي ته په نازيري، جلال ورته وای ته په چا نازيري؟
هلک هم ډير حاضر جوابه وو ورته واي زه په تا نازيرم.

د زنانوو چمونه

پيرک واي په ټکسي کي ناست يم، يو تور لباس لرونکي نجلی هم په ټکسي کي ناسته ده راته گوري زه هم ورته گورم، اخير مي طاقت نه وسو سترګه مي ورته ووهله. چي سترګه مي ورته ووهل مخ يي لڅ کړی لوی بير صوفي دی واي ولي سترګي وهي خبيثه، زه خراب در معلوميرم؟

واي ماول رزيله دغه ځای دي لا د خراب دی نر وو ښځه دي نه سره معلوميري په تور دسمال کي دي سر پيچلی دی يوازي دي سترګي معلوميري ماچي ويل انجلی ده.

عبادت د دنيایي کارو لپاره

پښتانه پلرونه زامنو ته داسي نه وايي چي دا لمونځ کوه، د دورخ د اور څخه به خلاص سي؛ بلکي داسي ورته وايي چي لمونځ نه کوي ولاکه په کار وو بار کي پرمختګ وکړي، ته د بازگل زامنو ته ورسه په لمانځه ټينګ دي پيسې يي نه سره راټوليري، تاسي د يوې روپۍ په ارمان ياست.

خرابه ټولنه

جلال اکا واي پښتانه ډير مينه ناکه خلگ دي، ورته وام هو مينه ناکه دي خو ناپوه هم دي.

واي يو مثال يې وړاندي کولای سي ورته وام بلکل.

زموږ د کور سره بلوڅان دي د هغو د کور يو کوچنی مي راوگرځوی ورته وام ولي په دا کوڅه کي دا بایسکل داسي بېباکه چلوي يو چکه مي ووهی، کوچني بخښه وغوښتل: بخښه کوه ماما موږ باندې ملامت يو.

ماول اوس ورته گوره د سيدني کاکو زوی مي راوگرځوی يوه چکه مي ووهی ماول ولي دا بایسکل په کوڅه کي داسي بېباکه چلوي، وايي: خود يې چلوم ته وا ستا د پلار کوڅه ده خپل بایسکل مي دي ته وده زما اکا ته ووايم هغه قومندان دي ولاکه دی يوه خوا د پريږدي، ته يې پر کوچنيانو زده کوي رزيله.

جلال اکا ته وام څنگه سو واي بلکل پښتانه په اوس دور کي ترټولو پاته او بي تعليمه خلگ دي.

پر ښځو تهمت لگول

زه وو پيرک په کوټه کي ناست يو، د جلال اکا رنگ ژړ دی راغلي طبيعت يې خراب دی، کښينستی شنه نصوار يې په پزه وکړه.

فکر مي وکړ چې مايني يو دوه جاروگان وهلي دی.

ويل يې ياره ښځه ډير رزيل ذات دی.

پيرک ورته ويل بلکل ته هم رزيل يې او د رزيلي ښځي زوي يې، جلال اکا وڅښمیدی ويل يې چې سه مردارخوره په دا مرداره خوله زما د مور نوم مه اخله هغه ملايکه ده، پيرک ورته ويل دا زه نه وایم ته وايي تا د ښځو ذات ياد کړی ستا مور هم ښځه ده.

ويل يې يو بد راڅخه وسوه بالا مي پريږده پيرکه .

خبره مي دا کوله ښځه عاجزه ده يو وو نیمی د جارو واری کوي بيا نو ناپوه نارينه ټولو ته په يوه سترگه گوري.

بي پروا خلگ

پيرک واي فلمونه مي کتل، شاته مي هنداره وه فکر مي نه وو، يو ساعت بعد مي پلار ول زويه اوس خورا لڅ شيان گوري، واي ماول زه دا ناروا کارونه نه کوم څو ښکښله مي هم وکړه.

واي پلار مي ول زويه ما هر څه وليدل شاته دي هنداره وه.

د غلا پیسې

پیرک ته وام رزپله ته هر وخت وایي چې د غلا پیسې هیچاته په بڼه نه ورځي، دا اقبال انجینر څومره د سرکونو پیسې غلا کړي ولي یو څه نه په کيږي، وایي ایا ته د اقبال انجینر رقم ژوند غواړي؟ زه زړه وو نازړه سوم، وایي زه به یې یو څو مثاله درکړم یوازي دا نه مانا چې په اقبال انجینر به یو چم کيږی، وای مور یې هره ورځ په شفاخانه کې پرته وي، لور یې وتښتیدل، کشر زوی یې زما رکم لندغرو سره ګرځي. وای ته داغسې پیسې وو ژوند غواړي؟

ماول ورک سه احمقه!

ددې پیرک خبیث عقل ته حیران یم.

د خبرو بد مفهوم

ورته وام دوکانداره بوغی لري؟

ويي خندل، اي ظالمة موږ ته کله کله ست کوه ناشتې يوازي کوي.

ورته وام د کوچنيانو د ساتيري لپاره يې وړم.

مخ يې بد ونيوی ويې ويل نسته. خبره مي دا کوله چې موږ او تاسي هر څه چپه بيايو.

د مجرد مرګ

واي اکا مي شهيد سو ماما مي موټر ووهی وفات سو، پلار مي بندي سو، زه خپله موټر ووهلم پښي وو لاسونه مي مات سوه، دغو ټولو شيان دنده تکليف ندي راباندي تير کړي لکه د مداوزل اکا شپاړس کلن زوی ميرامد چې مي په گلپوشه موټر کي وليدی.

بېخايه شک

خاوند يې پر کټ پروت وو، ميرمن چې يې خوني ته راغله، خاوند يې په توس کي پټ دی او خبري کوي، اوف، گراني زه بي تا مرم هيله کوم سبا د خيره راووزه، ميله به هم درکړم، کالي به هم در رانيسم.

پر ميرمني يې اور بل سو يو لنډ لرگی يې پيدا کړی، ورسره پورته يې کړ خاوند يې پر دا سر ووهی. هغه چې راکښينستی در سر يې ويني ايله دي.

ميرمني ته يې وويل چې دا دي څه وکړه د احمق لوري؟

ميرمن يې ورته وایي چې زما په شتون کې ته د نورو ښځو سره انډيوالي کوي اوس دي وژنم رزپله. خاوند: وه د رزپل عياله تليفون مي ګرسره په هغه بله خونه کې برق ته تړلی دي ما خوب ليدې.

سر ناخلاصه قاضي

په كاناډا كې يوه نفر هگۍ غلا كړې وه، غل ونيول سو كله چې يې محكمې ته وروستۍ قاضي وويل چې دا سړي دا كار د مجبوري څخه كړى دى. حكومت څلويښت زره ډالر ورکړه چې په دغه خپل كار ووبار جوړكړه.

په افغانستان كې يو نفر د هگۍ پر غلا ونيول سو كله چې يې قاضي ته وروستۍ قاضي بد بد ورته كتل ول خبيثه نا امله ته غلاوي كوي .

امر يې وكړى ول لس كاله په بند محكوم سوي، سل هگۍ جرمانه سوي. څومره فرق دى، زموږ وو د نوري نړۍ ترمنځ.

بد رواجونه

په پښتنو كې چې خاوند ميرمني ته په درنه سترگه گوري، يا د ميرمني عزت كوي، د كورنۍ غړي يې بې ننگه او چاپلوس بولي، دا هم ورته ووايې واي ته بيخي بې ننگه يې، نر خو شامامد دى چې ماينه يې خبره ورته وكړي دى يې په دا سر كې ووهي. حال دا چې تر شامامد به نو بل شين خر نه وي.

بي ادبه شاگردان

استاد صنف ته راغلى، ويې ويل ټول خاموشه سئ.

هيڅوك نه خاموشه كيدل، ږغ وو بير وو بار زيات وو، يوازي پيرك د صنف په كونج كې خاموشه ناست وو.

د استاد ورته فكر سو ويل يې راولاړ سه پيركه، نورو شاگردانو ته يې وويل تاسي انسانيت د پيرك څخه زده كړئ، ما خبري كولې تاسي ټول گډ واست پيرك چې ناست وو.

پيرك ته يې وويل تا څه احساس كوى چې دوى فالتو شروع وه زما په خوله نه چېپ كيدل.

پيرك خوله بنده نيولې وه، چېرې د استاد مخ ته يې نصورا توف كړه، ويل يې استاده ما څه نه سوه ويلای نصورا مي كړي وه.

د ځينو خلگو ږغول بڼه نه وي.

د پابجي اتلان

ياران سره گډ دي واي ولا تا ناخواني وکړه وينه دي نه راکول، هغه بل واي په دا دوهم منزل کي ورته ناست وم، هغه بل واي هغه بيخي ډير وه زما ملگري يې وويشتل، خو خاص د مړو وو توپکانونو بحث شروع وو...

ورته وام وروڼو دا په کم ځاي داسي خواري درباندي تيري سوي؟ بيخي ډيري قرباني مو ورکړي دي. دوی وايي په پابجي گيم کي.

اول مي فکر کوی چي د امارت غټ خلگ دي.

نن سبا نيمايي ولس د گيم اتلان دي.

د بنخي په جامه کي نر

پرون په بازار کي را روان وم، ډيري ختي وې .

يوه بنځه را روانه ده لار مي بنه ور ايله کړل، ورته وام کرار خورکی چي غوڅاره نه سي دا ځای ډير خراب دی.

چي مخ يې را واړوی يو بریتور دی، سر يې په تور گلداره دوسمال کي پيچلی دی. خلکو گردو سره وخنډل، ده بد هم يوړل وای زه تاته خور در معلوميرم.

په ځواني درته وایم دا د انجونو ستايلونه مه کوئ.

سگوانان د ټولني مکروب دی

جلال اکا ته وام اکا بالا ولويدي سپين ږيری سوي، دا سگواني پريږده. او بل دا کار که ځوان کوي که يې سپين ږيري کوي چندانې کار ولاکه دی.

يو گری يې راته کتل، ول په دنيا کي هغه کوم شی دی چي انسان يې نه سي پريښولاي؟

ورته وام ډير شيان سته مور او پلار دي ناموس دي کريبان دي.

ول گوره ماینه پريښولای سم، سپيان وو سگواني نه سم پريښولای بل وار مه راته وایه.

بيخي ناعله دي، پښتانه به خاوري پرمختگ وکړي.

د بېخايه خبرو تاوان

يوه شپه يو ځای د جاپاني باندار ته تللي وو، پر دوي بجې پيرک راته ويل ول درځه دا باندار هم هيڅ خوند نه کوي يوازي د هلکوانو غزلي شروع دي.

ماول هو درځه بېخاره، چې راووتو در يو ځايه راغلو د عسکرو تلاشي راباندې پيښه سوه، ول چيري تللي واست، دا وخت پيرک کجباسي ورسره کول.

هغه قومندان ته يې درد ورغلی، باره يې دواړه په مرداره چرۍ کي ودرولو، يو عسکر ته يې ويل ول ته ورته کښينه دوی دي داغسي در سهاره ولاړ وي موږ څو حوزې ته.

ما وو پيرک هم داغسي ولاړ يو، دوه ساعته بعد مي ور ږغ کړل ماول انديواله موږ به بالا ولاړ سو هغه ږغ نه کوی، بل وار چې ورغلم د دوکان مخ ته د يخي کونده جگه ولاړه ده خړه گونی يې پر اچولي ده د عسکر نوم لا نسته.

بېخي يې مايوسه کړو، چې راوختو پيرک د يخي کونده د گونی سره چرۍ ته ورواچول.

د ځينو لپاره پرمختگ

پيرک واي پښتانه د چا پرمختگ نسي زغملاي، د نوري نړۍ خلگ چې فضا ته وخيژي، هغوی يې تشويق کوي، موږ چې بام ته په کوټرو پسي وخيژو گرده همسايه گان مو ښکښل راته کوي. واي د کوټرباز زو که درغلو ولا زړه دي در پټاو کړو.

کوټربازان هم ځانونه د پرمختگ والا په خلکو کي حسابي.

بي تربیي خلگ

جلال اکا يو چاته گډ دی، واي دا زما زوی غني د زمبور همزولی دی.

زه هم ورغلم ورته وام اکا زه د چا همزولی يم، د طالبانو د اول حکومت څخه يو کال مخکي پيدا سوي يم؟

واي ته د شين گل همزولی يې او شين گل مړ سو.

د وراره څخه مي يې پوښتنه وکړه، ورته وام دا زمبور وو شين گل څوک دي؟ جلال اکا واي شين گل مړ سو، زمبور ژوندی دی.

وراره يې واي دواړه د جلال اکا سپيان وه، شين گل په صحي مانا جنکي سپی وو.

د پدر لعنته زوی سگوان دی، زه يې د سپي همزولی کړم.

سگوانان د خپلو سپيو او اولادو عمرونه يو رکم حسابي.

خارجي رواجونه

نجلي: سلام گرانه !

زه مور کيږم او ته پلار کيږي.

هلک: دا څه وايي؟

نجلي: هو هغه د ويلنټاين په ورځ چې مو سره وليدل.

هلک: د احمق لوري په هغه ورځ خو زما سره زموږ د کلي سات مامد هم راسره وو .

د ويلنټاين سره خو دغسي کيسي هم تړلي دي.

(هيله ده دغه کيسي زموږ په کلتور کي نسته.)

بنکځلماران

پيرک وايي: زموږ د کور سره په دا هديره کي روان وم د ځان سره مې میده میده دا غزل ويل:

بنايسته کندهار ډير ډير يادومه.

واي د هديرې ملنگ راپسي را ږغ کړل ول زويه، خورا دي طبيعت برابر دی.

واي ما ور ږغ کړه ما ول ته يې هم برابر که زويه.

واي ملنگ ول ته ودرېره خبيثه

ماچي وځغستل پښه مې په پاڅه کي بنده سوه غوڅار سوم، ملنگ راغلی د بوټونو سره را کي غورځيدی.

کله کله د انسان په ډيره بيداري کي شپه سي.

بي مفهومه خبري

د پيرک پلار خلکو ته کيسه کول ول : په سياست نه پوهيږم، په شنو چاي خورلو او کپه کي نو پول تکره يم.

پيرک ول هو دا هغه کيسه ده:

يو نفر ته يو چا ويل ول ماته يو دانه اس را رانيسه، وايي هغه ورته ويل ول په آس نه پوهيږم د خره نو زوي يم.

موږ گردو سره وخنډل.

د پيرک پلار په پيرک پسي د بوټ واری وکړی، ول اوس دي زه د خره زوی کړم .

اول يو څه مطالعه کړی بيا يې وواياست.

د مېسجانو عاشقي

پېرک: سلام گرانې!

نجلی: علیکم سلام گرانه، په دغه جوړه کې زه څنگه ښکارم؟

پېرک: ته شهزادګۍ یې زما د زړه دنیا په تا ودانه ده.

پېرک: گرانې زه په دا توره جوړه کې څنگه ښکارم؟

نجلی: واه گرانه واه، په شنه چمن کې د گلانو په منځ کې غټ پټ ناست یې خاص د شیر اکا د خره په څیر ښکاري.

پېرک: ارمان مې هغه کاربونه دي، د سپي لوري بیا ماته تلیفون مه راکوه ورکه سه.

د اوسني او فیسبوکي عاشقانو یو بل ته تشویق او احترام.

فیسبوکي سیاسيون

یو ځوان چې په فیسبوک کې سیاسي لیکني کوي، زموږ سره ناست دی غټي، غټي کیسې کوي وایي زما سره یې په سیاست کې څوک نه سي کولای، زما هر پوست ځینو ته یو چپلاخه ده.

په دغه حال کې یې کشر ورور راووتی وایي اغا! دی په ډیر غرور ورته وای څه وایي؟

ورور یې ورته وایي: مور ویل ته ودریږه چې پلار دي راسي ورته وایم چې ده د کور د سودا څخه یې پیسې غلا کړي دي په هغه پیسو فیسبوک ته کاربونه ورجمع کوي.

پرون دي هم سودا کمه راوړي وه، نن دي هم، موږ د هغه دوکاندار څخه پوښتنه وکړل د کم دوکاندار څخه چې ته سودا راوړې.

نه مخکې خوله کول، نه زموږ سیاسي فیسبوکي ملګري په ننوتی.

(د اوس زمانې ځیني فیسبوکي سیاسيون.)

په بحث کې بې ځایه ګډون

پېرک موږ ته کیسه کول ول ډیر احتیاط به کوی، زما د ماما زوی موټرسایکل ځغوی، بېباکي یې کول ټکر یې وکړی زړه کې پټاو سو مړ سو.

د کیسې وروسته ما ورته وویل:

د ماما زوی خو دي خوږ نه سو؟ گردو خلکو پر وخنډل.

پېرک ول زه د احمق زوی یم چې تاته کیسه کوم.

زه درته وام زړه کې پټاو سو مړ سو او ته راته وایي چې خوږ خو نه سو.

موږ او تاسي کله کله په کیسه کې سوچ نه وهو، مازي یو خبره کې وکړو وار تیر کړو.

بي ځايه رواجونه

پيرک ته وام په افريقا کي داسي رواج دی، هلک ته ټينگ وهل ورکوي، که يې ناري کړې واده نه ورکوي او که يې ناري نه کړې واده ورکوي .

ورته وام ته به څنگه سي؟ واي انډيواله وهل او ټکول پرېږده، چې شل واري لاس او پښې را مات کړي لا ولاکه ږغ وکړم، خو هسي دي واده راوکړي .

زموږ د ټولني بدو رواجو ځوانان هر څه ته تيار کړي دي.

د بچه بازانو فکر

ملاصاحب نصيحت کوي، ول مسلمانانو وروڼو د يو څو دقيقو خوند لپاره خپل ايمان دلاسه مه ورکوي، ايمان مو د سره ځي دوږخ درکول کيږي.

پيرک پر ورولاړ سو ول ملاصاحب ولاکه مي ددا تيري جمعي د شپې راهيسي پر چا گنده خلاصه کړې ده .

ملاصاحب ول کښينه خبيثه لواطت کاره، زما اشاره شرابيانو ته وه وام شراب مه چيښي، ته در هغو لا غټ رزيل يې .

مجرد لکه مچ په هره کاسه کي لويږي .

د خراپو خلکو فکر

پيرک وايي کله چې دا ځيني هلکان انجونو ته گوري، دوی دا فکر کوي چې در ما نو بل بنايسته نسته. خو د انجونو په فکر تر ده بل خر نسته .

د جماعت غله

د جماعت د لمانځه ثوابونه او گټي مو سره بيانولي، پيرک راوولار سو ول هو د جماعت د لمانځه اوله گټه دغه ده، ولاکه مي په ژوند پر چمپلانو پيسي ورکړي وي.

ځينو ته غلا گناه نه؛ گټه معلوميږي.

بي رنځه مريضان

ډاکټر: څه درسوي دي؟
مريض: موټر سايکل و غورځوم .
ډاکټر: ونيسه پرتوگ دي وباسه.
مريض: ډاکټر صاحب سر مي مات دی.
ډاکټر: ته چينجيان لري نو اول دي بايد دهغه علاج دروکړم.
زيات موټر سايکلانو والا دغه مريضې لري د بل ژوند ته حساب نه کوي .

مناسب نوم

پيرک داسې تلواري روان ؤ
زه او جلال اکا نارې پسي و هوو؛ چي راسه! چای راسره وچېنه.
وايي يا ځم! يو د ماما زوی مي په روغتون کې پروت دی ځان غودي يې کړې ده
وام ځان غودي بيا څه مانا؟ وايي: خپل ځان يې پخپله خراب کړی دی .
زه او جلال اکا ورته وايو چي هلکه سم مو پوه کړه!
ځان غودي چيشي ته وايي؟
وايي: موټر سايکل يې ځغلوئ تکر يې کړی دی.
هر هغه څوک چي بي ځايه موټر سايکل ځغلوي.
هغه ته زه ځان غودي واييم.

بي قدره اولاد

يوه ورځ ما او پيرک يو سپک تکر وکړ.
عسکرو بنديان کړو.
په محبس کې پيرک ته وام سترگې دي چاته دي؟
وايي: زه نو په دي دنيا کې بل څوک لرم؟ سترگې مي دوو انسانانو ته دي.
فکر مي کوی چي مور او پلار راښيي.
دی احمق وايي اول مي سترگې د کرم اکا زوی سيدولي ته دي
دوهم مي؛ سترگې د خان گل اکا مشري مېرمنې ته دي.
په مجردانو کې سخت د مور او پلار دوښمنان سته .

د روژي تاثیر د خلکو خراب فکر

پیرک واي پېشلمی مې نه و کړی مسجد ته ور غلم!
 ملاصاحب راته وايي پیرک خانه! روژه څنگه ده؟
 ماویل ملاصاحب! ډېر تکړه یم ولاکه دا وایم چې روژه ده.
 ټول یو بل ته گوري، خاندې، زما هېڅ سر نه خلاصیږي چې څه خبره ده؟
 پلار مې بد بد راته گوري.

یو وخت چې مې ځان ته وکتل د مور چپلکې مې په پښو دي.
 پلار د کوره پسي واخیستی ، ورته وایي زما د مایني چپلکې دې په ګرده کلي ولیدلې.
 جماعت ته د تلو یا بازار ته د وتو په وخت کې خپل راسته پرتوګ او څپلیو ته ډېر پام کوي.

د بي عقلانو دردونه

سیدگل وایي ځینې دردونه انسان وژني.
 پیرک وایي هو ځینې دردونه انسان بېخي تبا کوي .
 جلال اکا وایي هو ځینې دردونه تر مرګ هم بدتر وي انسان فلجوي.
 سیدگل واي: چې اکا مې شهید سوی دی ولاکه مې ښه ورځ لیدلې ده.
 پیرک وایي چې د خان گل اکا مشره، کور والا راڅخه خوابدې سوي ده خیر مې ندی لیدلې.
 جلال اکا وایي چې شین گل مړ سوی دی ولاکه مې بیا په سګوانی کې ښه ورځ لیدلې ده، شین گل د
 جلال اکا سپی و .
 ماویل د احمق زامنو یوه خپل سپی هغه بل خپله انډیواله د هغه د مړه اکا سره سم کړل...
 سیدگل بد بد کتل ول زه د خره زوی یم چې تاسو ته د زړه درد بیانوم .
 هغوی هم دلته خپل غم بیانوي که څه هم د انسانیته وتلي وي

د ښکښلو نتیجه

پیرک ته وایم څنگه یې د روژې سره؟
 وایي داسې تېری یم لکه د خره زوی.
 د پیرک پام نه وو دا بغل ته یې پلار ناست وو .
 څو د چمپلانو وارونه یې پسي وکړل، ویل چې بیا کور ته رانسي. د احمق زوو.
 کله، کله شا وو خوا گورئ چې چتیا وایست.

پېشيني کنجوس

پېرک راته وايي نس ته هره ورځ دوکه ورکوم.
ورته وام هغه څنگه؟
وايي يو د منيسټر خالي دېلې مې پيدا کړی دی.
کله چې مې نس د منيسټر غوښتنه راڅخه وکړي اوبه ورواچوم چنم يې .
هم پيسې په جيب کې راپاته سي ، هم نس آرام کړم ، هم مې حريفانو ته پايه چاغه وي.
ددې دورې باتک مخلوق دغه هم يو بريالې بولي.

بي فکره خياط

پېرک وايي: د خياط څخه مې کالي راوړه .
پلار مې؛ ويل زما کاليو ته پرتوگابښ ورواچوئ زه سهار وختي جماعت ته ځم .
برقونه نه وه تاريخه وه پرتوگابښ يې ور اچولی وو.
سهار په جماعت کې ولاړ يو گرده خلک پر بابا خاندي .
چې ورته ومې کتل کميس يې يو رکم دئ، پرتوگ يې بل رکم دئ .
وايي اوس بابا نه دريزي وای زه پر خياط عرض کوم.
خياطان دي لږ ځان اصلاح کړي يوازي د پيسو گټل هم مهم نه دي .

سيستيماتيکه نړۍ او غل

يو ځای ميلمانه ؤ کور والا چې ووتل پېرک مېوه په جېبو کې اچوي ، ورته وام مه کوه هلکه بد کار دی، وای دا ورځې هم تېرېده لري ولا ارمان خو وکړو.
ماويل سمه ده.

بله ورځ پېرک راته وايي سخت مايوسه يم ، ورته وام ولي؟ وای هغه کور واله خندل عكاسي يې ښکاره کړه .

ددې کور کوټو بيا امنيتي کېمرې درلودې زموږ پام نه وو ورته .

د پېرک عزت يې ور سلاته کړی

په دا سيستيماتيکه نړۍ کې ډېر احتياط کوئ.

همجنس بازان او عاشقي

پيرک سخت غمجن دی.

ورته وام ولي داسې غمجن يې؟

وايي حالت مي ډېر خراب دی.

د عاشقي غمجنې کيسې هم راته کوي، ورته وام هلکه کور دي يو مشکل دی، واي کاش چې په کور کې مو يو مشکل وای

ورته وام د عاشقي او جدایي کيسې ډېرې کوي عاشق سوی خو به نه يې؟

واي هو داغسې يې وېوله! غوټ يې مات کړم هېڅ لار نه راسره وړي نور د خدای څخه مرگ غواړم.

ورته وام ادرس يې راکړه چې کور ته يې مرکه ورواستوم، پلار او مور ته به يې زاری وکړو يا به سپين ږيري ورواستوو، وايي ياره د مرکي کار يې نه دی.

د هاشم نانواي پر زوی نورمamd عاشق یم.

بند که ماول احمقه چټيات! بچه بازان او هلک بازان هم ځان ته عاشقان وايي.

بد رهبر

يو پنجابي ته مي د يو څو انجونو يو څو ويډيوگاني ور واستولي، غوښتل مي چې دوو يې کړم، ماول ستاسي وياړونه وو قدرونه دغه دي.

هغه د ها خوا د سياف، گلبدین او نورو عکسونه راواستول ول ستاسي قدرونه بيا دغه دي. خدا وو راستي ډير يې مایوسه کړم.

دایي رهبران په شرمیرو.

د پير په نوم ټگان

پيرک د پالگر په نوم يو ټگ ته خپله مور وروستل، ورته ويې ويل شيخ صاحب ته يې پال وگوره.

پالگر: خوري ستا په قصمت کي يو ښه او تعليم يافته هلک سته تشویش مه کوه، په دا میاشت کي به دي کوزده ورسره وسي.

پيرک: د ټگ زو دا مي مور ده، که يې ميره خبر سو، ستا سره مي وژني.

ددي دورې عاشقان

يوه ورځ يې ويل چې زما ملگري وديري، زه هم شايد سبا ځان وژنه وکړم.
 خو څو ورځې وروسته يې د هغې ملگري په واده کې روش وخورى .
 تبغ يې راوکښى، پر شونډانو وو بریت يې لاس تير کړى، هغه غوړ لاس يې پر مخ پسي تير کړى،
 غوړ لاسونه يې سره وموړل .
 ول پر پدر يې لعنت، سخته روش يې پوخ کړي وو، دوښمي ډوډى مي ورسره وخورلې .

فيسبوكي عاشقان

پيرک واي يو انجلي ته مي مسج وکړى، ويل يې ته ماته څه راکوالاى سي؟
 ما ورته ويل زړه درکوالاى سم، خپل ژوند درکوالاى سم، ستا لپاره دري نفره په چاکوگانو وهلاى سم.
 ويل يې په دا کارو کې هيڅ مه کوه، يو دوه نيم سوه افغان بيسيم کارېد راواستوه.
 چې دا خبره يې راته وکړل بلاک مي کړل.

بي ځايه گډيدل

پيرک ته وام چې نيم ساعت يا يو ساعت نه وي، ماته خوند نه راکوي.
 دى واي هو زما په يوه دقيقه کې حالت خراب سي.
 ورته وام ته چشي بنښي؟
 واي بل نو چشي سته نژدېکت دربنيم .
 ماول خبيته زه د نصيحت ويډيو بنيم.
 خوله يې پيخه ونيول.
 د ځينو پر ديماغ سمه خبره بلي خواته ځلي .

بي ځايه خواهشات

د يو ملگري سره تليفون کوم، وام څنگه سو هغه دوا کار وکړی، وای هو شکر دی اوس دغونده بڼه دی مريض مو.

زه د هغه سره په تليفون اخته يم، جلال اکا شله سو، ای ناخوانه موږ ته يې هم راوښيه، دا چمونه مه کوه کار خراب دي، چې دا ورنژدې سم کار مي خراب سي .

چې تليفون مي خلاص کړی، ورغلم جلال اکا د پيرو خلگو سره ناست دی، ماوړل گرده غوړ ونيسی، وام دغه جلال زما نفس راتنگ کړی دی.

خلگ وايي ولي؟

وام يو چاته مي د معدې دوا وراستولي وه، زه د هغه سره په تليفون اخته وم جلال راته شله سو، ول دغه د جنسي طاقت دوا ماته هم راوغواړه.

د گردو په مخ کي مي هغه نفر ته زنگ ورووهی، ماوړل وروره ما تاته چپش درواستوی، هغه ول د معدې دوا وه کور دی ودان.

گردو پر خندل جلال اکا خوله پيخه نيولي وه.

عجبه خلگ مو دي، ته به په بله موضوع اخته يې، ددوی فکر يوازي په جنسي خواهشاتو کي وي.

ظالم خواهشات

پيرک وای په بازار کي مي يو بنایستي ته سترگي وهلي!

يو گړی بعد چې را روان سوم يو نفر مخ ته راته ودریدی، ول ولي خبيثه د بل انجونو ته سترگي وهي، وای ماوړل ستا ماغزه خراب دي د ځان علاج وکړه.

ول نه يې مني واي ما ول يا.

تليفون يې د جيبه راوکښی عکاسي يې راښکاره کړل، ول يا به زما خدمت کوي يابه قومندانې ته راسره ځي.

واي ماوړل وروره خدای وو قران ته وگوره چاته مه وايه.

اوس هره ورځ زنگونه راوهي واي د ۵۰۰ افغانی کار د راواستوه.

د حلالو يې خلاص کړم، خرکوس د بامه عکاسي راڅخه کړي وه .

نن سبا ډير عزتونه موبايلو لوټ کړه.

بې قدره انسانان

پيرک ته وام پلار هغه څوک دی چې ستا لپاره ټول ژوند قربانوي، ستا سرنوشت ټاکونکی، ستا د ارمانونو پوره کوونکی او ستا د ژوند څیراغ دی.

وای یا وروره غلط سوي، ورته وام ښه ته راته ووايه پلار څوک دی؟

وای زما لپاره پلار هغه څوک دی چې زه یوازي پروت یم او دی مې د مور سره په گرمه خونه کې جوړه پروت وي، پلار هغه څوک دی چې خپله ټوله شپه په ښه گرمه بیستیره کې لاس درغاري پروت وي

ته په کوټه کې د خره په ځل کې پروت یې او پلار هغه څوک دی چې بیکاره دي وويني لکه ښي اسراییل چې یې داسې بد درته گوري.

دغه نقطې یوازي د مجرد په دیماغ کې وي پلار هر څه دی.

د جنگ شوقیان

د پیرک په بازار کې جنگ سو، هغه خلک ډیری وه، ما گواښ شروع کړی پیرک ته یې ډیر وهل ورکړه، چې جنگ خلاص سو د گردو خلکو په مخ کې یې راته ویل ول ستا انډیوالي د خره سپرلي ده. ورته وام ولي؟

وای ته داسې مثال لرې لکه د یو چا سره چې په جنگ کې مور ورسره وي.

ماول جنگ دي ورک سي مور سوله غواړو.

جعلی پیر

زه وو پیرک د پیرصاحب دربار ته ولاړو، پیرصاحب ویل څوک چې زما سره چم وکړي راته شرمینده کیږي، مریدانو یې ورته ژړل.

زه وو پیرک چې راووتو پیرک راته ویل ماخو د پیرصاحب ټلیفون را غلا کړی دی.

ما ویل دا څه کوي د احمق زو بېرته یې وروړه په غرق به مو کړي، پیرک ویل ولاکه یې وروړم چې ځای پر ځای دود وو باروت کیږم.

یوه هفته یې وسوه په پیرک هیڅ ندي سوي .

زیات پیران یوازي د امتیازاتو لپاره پیران جوړ سوي دي.

د واک څخه غلطه استفاده

پیرک د کلي د ملگرو سره جنجال وکړی، ورته ویل یې تاسي صبر وکړی رزیلانو، په واده کي یې د دروازي مشر زه ټاکلی یم، هر یو جلاجلار معلوم یاست، ولاکه یو لا د ډوډي څکه راڅخه وکړی. بله وظیفه یې هم راکول ما دغه وظیفه په خوښه ورڅخه واخیستل ستاسي لپاره. موږ تل د زور او قدرت څخه غلطه استفاده کوو.

د پیر په نوم ګټه

زه وو پیرک پر موټرسایکل سپاره یو، د عسکرو تلاشي راوگرځولو. پیرک ته واي دا د رنجر ارن دي ولي وربسته کړی دی؟ پیرک ورته واي دا موټرسایکل ما نوی رانیوی. هغه ورته واي دا لمر ته دوه ساعته کښینی داغه مو سزا ده. پیرک په ډیره چالاکی ژړه غوني اواز او په مات زړه را روان سو، زه یې پر لاس مچ کړم د عسکرو مخ ته راته واي اغاجانه ستا قربان سم، تاته به زه یو زرنج راوگرځوم ته درځه زه به دلي پاته سم. عسکرو یو بل ته سره وکتل پیرک ته یې ویل دا څوک دی؟ پیرک ورته ویل دا د سید مهتاب الدین اغا زوی دی دده قربان سم. دوه عسکر راولاړ سوه زه یې پر لاس مچ کړم ویل یې اغاجانه بخښه به کوي غلطي راڅخه وسوه. پیرک ته یې پنځوسی ورکړی ول اغاجان ته ژر پیښي راواخله، ورته ویل یې ژر کوه موټرسایکل دي چالان که اغاجان ژر ورسوه اوس به مو په دود وو باروت کړي. سخت ډیر مو وخنډل. افغانان در هر چا د پیر تابع دي.

د ټولني د تباهي هنرمندان

پیرک جلال اکا ته وایي واي نن سبا دا پلانی د کندهار بلبل دی، جلال د کوتي په کونج کي ناست وو سر یې راپورته کړ، نصوار یې توف کړه د اوبو منگی ورته پروت وو اوبه یې په خوله وگرځولي پر ریره وو شونډانو یې لاس تیر کړی، ول په کندهار کي یو بلبل وو مړ سو هغه عبیدالله جان وو، هر خر راته په بلبل مه تیروه. چي څوک دغه احمق د کندهار بلبل بولي هغه هم خر دی. پیرک ته یې ویل ول هو دا منم دا د ډر مخلوق بلبل دی. پیرک یې د دوو پیسو کړی.

د فخر پر ځای شرم

پیرک واي په مکتب کي معلم صاحب یو کوچنی خط راولیکي، راته ویل یې چې دغه دي ماښام پلار ته ورښکاره کړه.

زه که څه هم په خط نه پوهیدم خو ډیر خوشحاله وم فکر مي کوی چې په خط کي به زما ستاینه سوي وي، ماخستن چې مو د کورنۍ ټول غړي سره یو ځای سوه، ما هم خط په ډیر غرور راوکښی پلار ته مي ونيوی، ورته مي وویل چې دغه خط معلم صاحب راکړی.

پلار مي خط زما اکا ته ونيوی ول دغه ووايه، زه نو انتظار يم د یوې خوا غرور د بلې خوا په بریتو کي نری موسکا.

اکا مي خط شروع کړي.

خط په دا ډول وو:

ددغه هلک ماغزه د خره دي بل وخت یې مه را استوی، په ژوند یې ولاکه زده کړي.

د کور ټولو انسانانو سره وخنډل، پلار مي د چمپلانو واري راباندي شروع کړه.

د هغې ورځي څخه مي د مکتب څخه زړه مات سو.

د تلیفون څخه غلطه استفاده

پیرک واي په تلیفون اخته وم په کور ننوتم، پر پرش کښینستم ږغ مي وکړی ماول راواچوئ یو گیلان چای د احمق زامنو.

ددغه ږغ سره یو نفر په نس کي راوغورځیدی، ول د چا یې د رزیل زو.

چي ومي کتل د همسایه په کور ننوتلی وم.

دې تلیفون هم ډیر خلک په غزب اخته کړه.

د درواغو مزل

پیرک ته مو کوزده ورکول، خُسر مو یې پیدا کړی ښه ډیر صفت مو ورته وکړی، ویل یې هلک څه کار کوي؟

موږ ورته وویل کاروبار نه کوي اتلس کلن دي یو کشر حافظ دی سبقان وايي، په دغه وخت کي د پیرک پلار راغلی ویل یې زما ډیر ښه زوی دي.

د پیرک عکس یې د جیبه راوکښی ویل یې په یوه خوا نه دی پاته.

هغه نفر موږ ته بد بد کتل ویل یې ولي تاسي خو ویل کشر حافظ دی.

دا زه پیژنم هره ورځ یې د جلال اکا سره سپیان روان کړي وي، ولاکه لور ورکړم چي اور ته یې وراچوم.

په شرمو یې وشرمولو.

بېخايه شوق

پيرک واي د کور څخه راووتم، دا غزل زمزمه کوم: ماته جانان ووايه
 په دغه حال کي د مامدين اکا ميرمني راباندي را ږغ کړه، ول ورک سه د رزيل زو چي خره ته په
 جانان وایم تاته ولاکه ووايم.
 ماول هر ځای زمزمي مه کوی.

بي فکړه کارونه

د جمعي په ورځ پيرک ته زنگونه وروهم وای په حمام کي يم وام راځه په ميله ځو، ما هم لږ تلوار
 وکړی، چي راووتی هر يو چي پيرک ته وگوري په غوړو کي پوس پوس لري سره خاندي.
 پيرک واي پر پدر يي لعنت نيم ښار راباندي خاندي.
 ورته وام رنگ دي د خډل دی، خو خير ولاړو يو ځاي ډول دی ډول ته ورغلو چي گورم خلگ اتڼ
 ته نه گوري پر پيرک خاندي
 وروسته چي مو وکتل پرتوگ يي چپه اغوستی دی.

د مجبوری څخه استفاده

جلال اکا وو پيرک سره خوابدي سوي وه، ما ډير کوشش وکړی چي سره پخلا يي کړم جلال اکا نه
 منل، پيرک ته ماول اشنايه زما دا نه مني، پيرک ويل زما يي چم زده دی.
 پيرک ورته بيداره وو کله چي جلال اکا تشناب ته روان سو پيرک ورغلی د تشناب په دروازه کي
 ورته ودريدي، ول ولاکه راڅخه ننوزي چي جوړه ونه کړي، جلال اکا يو دوي دقيقی ځان دوري
 دوري کړي اخر يي سر خلاص سو چي ولا کار خراب سي.
 د پيرک سره يي جوړه وکړه پر مخانو يي سره مچ کړه، پيرک هم تشناب ته د تگ اجازه ورکړه.
 د پيرک عقل ته حيران يم.

بد خلگ هم ځان ښه بولي

انور ماما په کوټه کي ناست وو، د جلال اکا سره يي د را رواني سکواني او سپيو په اړه ډير مجلس
 وکړی، وروسته جلال اکا ورته وويل ته دا غمجنی کيسی ايله کړه يو سگريټی ډک کړه.
 سگريټی ډک سو انور ماما وو جلال اکا ښه ډير ښکځل نورو سکوانانو ته وکړه، جلال اکا پر وه انور
 ماما ته ورواړوی، انور ماما سگريټی کش کړی، يو شعر يي وويلی چي پر مور لگيري پر ودي
 ښکيري، دود يي د زامنو خوا ته ور پو کړی، ويي ويل ښه کوی زامنو د مشرانو لار تعقيب کړی
 هيڅکله به پر شا رانسئ.
 نو ماويل پښتانه که هرڅومره بد وي بيا هم ځان ښه بولي.

د پرمختگ په نوم چټيات

پيرک واي انډيواله پرمختگ نسته.

ورته وام ولي؟

واي خلک چې طياري په هوا کړي نور يې تشويق کوي، مور چې کاغذباز په هوا کړو ټوله کلی بښکښل راته کوي.

دغه دوی خپل پرمختگ بولي.

هر څوک د نمک نوم استفاده کوي

سخت ډير مي وخنډل، دا د بازار تشنابو ته ورغلم، يو ځوان راووتی تشنابو والا ته واي لسی درکوم، دی ورته واي شل غواړم، تشنابو والا واي اول چني نه وهي چې ځان هوسا کړي راووزي چني وهي. واي در شل کم نه کيږي مور ته هم شی نه کي راپاتيري.

ماور ږغ کړه ماول هو تيل گران دي، دوی ته هم شی نه کي ورپاتيري.

خلگو پر وخنډل..

ول خړه نمک حرامه ياست اول مو ولي ږغ نه وي چې راووزی خبري مو شروع سي. ماول رزيله په اخراپو تشنابو تا څه روشونه په مور وخورل چې وا نمک حرامه ياست.

در داغه لا خلگو پر وخنډل.

اخر يې جنگ کوی باره ماول خلک به واي پر تشنابو يې سره جنگ دي.

اوس خلک په هره موضوع کي نمک رامخته کوي.

ځينو ته مهم

پيرک خاموشه ناست دی، ورته وام هلکه ولي داسي مايوسه يې؟ واي پول مي طبيعت په خراب دي . وام ولي؟

واي موبایل مي ورک سو ډير مهم شيان مي پکښي وه.

ورته وام اعلان به درته وکړم، رشتيا هم ځيني مهم اسنادونه وو شيان چې ورک سي بڅي گډوډيشن جوړ سي.

واي يا د اسنادو څه وو څه، چې اسنادونه واي د اختر ورځ وه.

ورته وام بل نو چيش داسي مهم دي؟

واي د کرم اکا د زوی سيدولي، د خان گل اکا د ميرمني او د جلال اکا د سپيانو عکسونه پکښي وه . ماول ولاړيره احمقه.

خبيث دغسي مايوسه ناست وو تا چې ويل د پلار جنازه يې ورته راوړه .

په دا ټولنه کي دغسي خلکو هم ځاي نيولی دی.

غلط ملگري

پيرک واي دغه د ملگري د ورځي د لمانځلو سخت مخالفه يم دا فالتو کار دي.

ورته وام ولي؟

واي يوه ته مي سهار د ورورگلوي لاس ورکړی، ماسپينين يې تلفون راڅخه غلا کړی.

د ورورگلوي لاس هر چاته مه ورکړی په دې دور کي.

د تلواري کار

نن پيرک داسي بي تابه گرځي چې کښيني بيا ولاړ سي، په پرتوگ کي يې لاس اچولی دي . ورته وام هلکه نن ولي داسي بي حاله يې واي زه خو نن غرق سوم ورته وام ولي خير؟

واي ملگرو مي زنگ راووهی چې راسه نن به په شورم کي گپه وکړو، زه هم ور روان سوم چې ور غلم دوی په شورم کي پر جماعت ولاړ دي، ما هم بيداري کول ماول ژر اودس وکړه چې يو رکعت ورسره وکړي لا ښه دي، دا بغل ته يو سپين بوتل پروت وو ما چې پر حمله کړه استنجاه مي په ووهل هغه تيزاب وه.

اوس زه چې وام در نامه لاندي يې په چاکوگانو وهلی يم، نه ډاکټر ته ورتلای سم د شرمه، نه مي پر ځای طاقت کيږي .

کله کله يو شی يو وار گورئ.

د باندار دوښمن

يو ميلمه راغلي وو، زما د پلار انډيوال وو، د ايران د شپو کيسې يې راته شروع کړي، زه په فيسبوک اخته وم ميلمه ته مې پام لا نه وو، بيا به مې يو ږغ پر وکړی مرتضیٰ استاده خدای دي راوله چې ديغت ونه کړي، يو څلور پنځه واره چې مې ورته وويل، اخير يې ول غټ خر او رزېل زه يم، ما د خپل ژوند نيمايي کيسې درته وکړي، او ته وايي چې ديغت ونه کړي خدای دي راوله. ټوله باندارونه او محفلونه فيسبوک او تليفون خراب کړي دي.

د زمري په پوښ کي چغال

زموږ په کلي کي دري وروڼه وه خورا کش وش گرځيدل، سري مزارې خولۍ يې هم پر سر وي، شني دانې به يې په غاړه وي، نومان يې دي ننګيالي، توريالي، زمريالي. يو بل ځوان د خدای عاجزه دی، خلک يې چغال گلو بولي، يوه ورځ يې ددا ننګياليانو سره جنگ سو، ټولو ننګياليانو د چغال گلو څخه ځغستل. خبره مې دا کوله دا کش وش چې ځي د خدای تعالي يوه لار ولاکه لري.

د پير گټه پيره او اخلاص يې کم

د پيرصاحب دربار ته ورغلی وو، چاي راغلي په لسو نفرو يې يو کوچنی چايبر چای راوړي، پيرک بيا د چايو ډير شوقي دی، زما سر په خلاص سو چې پيرک ته کوچني چايبر خوند ورنه کړي. پيرک جذب سو چې دا جذب سو اول يې گروپ مړ کړی، ناري سوي دربی سو يو دوه نور جذب سو يو وخت چې ږغ وسو چې گروپ ولگوئ پيرک مو هم ټينګ کړی سم سو.

چې ومو کتل چايبر او گيلاسونه وچ دي، پيرصاحب ته ما ول هغه چای څه سوي؟ پيرصاحب ول هغه ما پيرانانو ته وويل هغو د کوهيکاپ په غره کي چپه کړی، ما ول دا مريدان ځانونه په ونه سوځي. ددغه خبري په کولو سره دري څلور ور وغورځيده د پيرصاحب پښو ته ورلوليده. چې راووتو پيرک ته ما ول ته رشتيا جذب سوي ول يا دا احمقانو چای لږ راوړي وي، قصدا مې گروپ مړ کړ، هغه چای ټولي ما په تاريخه کي وچېښلي دوی ولي دونده کوچنی چايبر چای راوړي. پيرصاحب ويل دا ما پيرانانو ته وويل هغو د کوهيکاپ پر غره چپه کړي.

زموږ هدف يوازي ټگان دي د پيرانو په نوم، اما اصلي پيرانو او بنو خلکو ته احترام لرو.

د ډاکټر حقایق

د پیرک ملا خوږېدله د هډوکو ډاکټر ته ورغلی و.
 هغه ورته ویل تشویش مه کوه! ستا علاج اسانه دی.
 کله چې یې نسخه ورولیکل، په نسخه کې یې یو جوړه ولچک ورولیکل.
 ویل یې د شپې چې بیدېږي خپل ځان ولچک کوه.
 پیرک ویل ددې زمانې عجب ډاکټران دي! زما ملا خوږیږي دی ولچک راکوي.
 ډاکټر ورته ویل خبره پاکه ښه ده.
 ته د لاس خواري کاري د شپې چې په ځای کې پریوزې، لاسونه تره! دخواری کښلو څخه به خلاص
 یې ملا دې خپله جوړیږي.
 پیرک ول در ووزه دا رزیل خو په شرمو وشرمول ټول حقیقت یې راته بیان کړ.

اوسني مینان

یو رقم تلیفونه دي اواز اړوي.
 پیرک ته مي تلیفون وروکړی د ښځې په اواز کې.
 وایي څوک یې ورته وام یو چا دې نمبر راکړی درباندي مینه یم .
 وای ددې خبرې ثبوت راکولای سي؟ چې ته نجلي یې؟ ورته وام دا د سینگار دوکانو ته راوتلې یم
 راسه ما به وویښي.
 یار لالا نو ښه ځان سات و بابت کړی دي حمام یې کړی دی.
 زه پر یو دوکان ورته ناست یم وایي کمه یې.
 ناکي ښځه مي وروښوول ماوول دغه یوه زه یم.
 دی هم په پسې سو څو دقیقې بعد مي زنگ ورووهی ماوول بالا ولاړ سه! زموږ کور رانژدي سو.
 بیا یې تلیفونونه راکول راته ژړل یې چې زه پر تا عاشق یم .

د مجرد خوبنه

پېرک ته وام ستا د خوبني
ليکوال يا شاعر څوک دی؟
فکر مې کوی چې رحمان بابا يا هم نصير احمد احمدي
به را ياد کړي، دی رزېل راته وايي
هغه د واده د اولي شپې کتاب چې يې
ليکلي دي.

گل يعني ته چپ سه

پېرک نورو خلکو ته کيسه شروع کړي ده!
شاه فيصل پر راوغورځيدئ وايي ستا په خوله کې خبره ده په گل دي بدله وي.
پېرک ورته وايي گل يې څه و څه . د کيسې خوند او زما سور دي را خراب کړي ، بالا ته غريزه زما
کيسه ولاکه يو لا واورې .
گرده عمر په کيسه يا بانډار کې دا د گل موضوع مه تکراروئ .

موږ او نړی

د نوري نړۍ کوچنيان:
هلکه څوک يې؟ او ولي داسې ځغلي؟ اليکس يم، د پاول زوی ځم د بنوونځي ناوخته دی.
او زموږ دا: هلکه څوک يې او ولي داسې ځغلي رډی يم د بېک زوي ، دا همسايه گانو د رزېل زامنو
زموږ کوتره نيولې ده دوی نوي رابار سوي دي موږ سم نه پېژني.

جنسي وړي

د جلال اکا بانډار ته ورغلم.
سترگي يې لوبدلې دي مخ يې تک ژړ دی.
ورته وام خير دی؟ څه درسوي دي؟
واي دا ډير وخت په پيرک پسي وم.
ورته ويل مي چي هغه گولی راپيدا کړه چي تناسلي آله غتوي.
پيرک راته ويل چي؛ ندي راملومې.
ما ډير په عذاب کړئ.
پرون يې گولی راوړې ما چي خوړلې در نس يې ايله کړم .

د تنگسي مسلمانان

پيرک وايي که دي پياد دي يو وخت هغه سره دوره راغله ټولو خلکو ويل چي دغه د عذاب وو قيامت
علايم دي.
نو پيرک وايي په دغه ورځ زمونږ د کورنۍ غړو چا نفلونه کول چا تلاوت کوي چا درودونه ويل.
ما هم يو کتاب مخ ته نيولي وو ماول خدايه ددغه کتاب په روي سره پر مونږ عذاب مه راوله.
يو وخت چي دوره ودریدل، چې ومې وکتل د واده د اولي شپي کتاب مې په لاس کې ؤ.

چپک ملگری

زما یو چپک ملگری دي. زه یې ډېر په عذابوم.
 چې خبرې درته کوي گوري هغه بل ته گډ تاته وي.
 پروږن زه وو جلال اکا په بازار کې روان یو، یو چپک ملگری راباندې پېښ سو گډ ماته دئ گوري
 جلال اکا ته.
 وایې چیرې سوسته چې ورک یې زه قصداً ږغ نه کوم.
 جلال اکا ورته وایې شرم وکه!
 هغه بیا گوري جلال اکا ته ماته وایې سسته اوس شناخت لا نه کوي.
 جلال اکا ورته وایې سست دې پلار دي سست ته یې!
 په دغه حال کې چې دوی لاس سره اچوئ ما سره ټینگ کړه .
 جلال اکا ته وایم دئ چپک دئ، زما سره گډ وو.
 جلال اکا خوابدئ سو وای هر وخت ستا دلase زه به عزته یم.

بخیل خلک

یو ملگری مې په بازار کې د پرچون دوکان کوي.
 نارې وهي چې ورغلم وایې ډېر ناخوانه یې! دا زموږ غریبانو دربار ته نه راځي. ورته وام دغه دئ
 اوس راغلم.
 وایې انرجي درته را واخلم که یخي اوبه؟
 زه ورته وام شئ لانه خورم
 پلار یې سترگه ورته ووهل وایې د پرېچ شیان تاوده دي
 چای ورواچوه.
 سخت درد راغلئ..
 چې چای یې راواچولې زه هم ورولاړ سوم هغه ښه بیسکوت مې درې دانې راواخیستل ومي خوړل د
 چای سره .
 پلار یې غابښونه زوی ته چپل، چې زه را ولاړ سوم خدای خبر چې څه عمل به یې ورسره کړی وي
 !

هوبنځار عسکر

يو ځوان پر تلابني راوگرځوم.
وايي دا موټر داسې ځغلوې لېسنس دې ښکاره کړه.
هغه د ډاکټر نجيب د شپو د پلار تذکره راسره وه.
ورښکاره مې کړه.
وايي دا لېسنس خو جعلې دی!
ماول ته ئې يو وار راسته ونيسه بيا ئې جعلې وو اصلي معلوم کړه.

رانده عاشقان

د پيرک سخت طبيعت خراب وو، ورته وام هلکه ولي داسې يې؟
وايي: پر خپلو هغه تپرو کړو پښيماڼه يم چې په تپرو دوو کالو کې مې کړي دي.
ورته وام په موضوع مې پوه کړه!
واي دوه کاله مې مسجان ورسره کول مينه مې ورسره درلوده، يوازي مې د څلويښت زرو افغانيو کارډونه ورجمع کړي دي، نوم يې ستاره وه نن چې مې وليدل خره لا پر ښايسته وه .
ماول رزپله ته اوس هم بختور يې انجلۍ يا ښځه خو ده، د خلکو دا دوه يا درې کاله بعد يا نظرمد کبابي وخبږي، يا گلو بايسکل ساز وخبږي .
فيسبوکي عاشقي داغسي وي.

د مجرد هيلي

پيرک وايي نن فساد راوسو.
ورته وایم ولي؟
واي يو توري سترگي مې وليدې، د زرنج په بادۍ کې يو دانه ناسته وه، لاس يې راته وښوروی، ما هم موټرسايکل پسې چابک کړی د سترگو اشارې مو سره کولې، ښه در ډيره پسې ولاړم يو وخت چې زرنج يو کور ته ودریدی زه هم ورته ودریدم چې ورته ومي کتل هغه د چارگل اکا زوی شیرعلي وو تور دوسمال يې پر سر اچولی وو .
راته ويل يې ول راځه غرمه به زموږ سره تپره کړي، ماول ورک سه رزپله، نژدي وه چې په موټرسايکل مې ځان غورځولی وای .
ددې دوري ستايلونه دي.

خراب ستايلونه

د پيرک مخ پرسيدلي دي.

ورته وام ولي هلکه دا څه پيښه ده؟

يو څه ناکوجاتي يې وويلي بيا يې کيسه راته شروع کړه:

واي پروڼ د جمعي لمانځه ته روان يم تلوار مي دی په دغه حال کي د يو زناني سره وموښتم ما چي يې غټ ورينستان وليدل فکر مي کوي چي زنانه ده، ما ويل بخينه کوه خورجاني، چي مخ يې راواړوي يو بريټور ځوان دی غټ ورينستان يې دي.

ويل يې احمقه رزيله زه تاته خور ښکارم .

نوره کيسه يې نه راته کول، خداي خبر څه سوکان يې وهلي وو، لکچي پر وسله وال کس پيښ سوي وو.

بي معنا خبري

شيرين اکا راسره ناست دی، يو هلک تيريزي راته واي دا هلک مي سخت خوبښيري .انتیکه اننگي يې دی سخته لبان يې دي.سترگي يې وژل کوي، چي درسره سپور وي د ارغنداب يا هم پنجوايي په باغو کي گرځي.

لس دقيقې بعد يې کشر زوی د بل صوفي سره پر موټرسايکل سپور دی ورته وام شيرين اکا دا څه وينم، واي دغه رزيل صوفي که مي ونيوي په اور يې سوځم .

ماويل گوره شيرين اکا لس دقيقې مخکي دي د بل پر هغي خوند اخيستی اوس دي خپل عزت برباد سو، ويل يې زه مازي احمق يم.

خبره مي دا کوله خواهشات هغه وخت کنټروليري کله چي مو بدکاري ته هوا وسوه د خپلي لور، خور يا هم زوی او ورور عزت په فکر کي راولي.

نصالح اولاد

د پيرک دوی کوتي ته ور غلم، پيرک ته وام ټليفون دي ولي بند دي؟

واي ټليفون مي خراب دی.

واي شی چي زور سو يا يې کچره دانی ته غورځوه، يا يې در پيښه لاندي کوه.

دا بغل ته يې پلار ناست وو د چمپل وار يې پر وکړی، ول ولاړ سه د احمق زو داغه عزت دي راکړی.

يا مي در پيښه لاندي کوي، يا مي کچره دانی ته غورځوي.

د پیسو غلامان

پیرک واي بېخي دوه مذهبې خلگ سته زموږ په ټولنه کې.

ورته وام لکه څنگه؟

واي کله چې یو غریب د انجونو شوقي وي، دوي ټول په مردگو ورته وايي. او کله چې یو پیسه داره د انجونو شوقي وي، دوی سره وايي واي دا حاجي صاحب عجبې بڼه سړی دی، بس یو لږ د انجونو شوقي دي، هغه یې موږ څه کوو.

ځان ته غټ ویل

پیرک واي زما لپاره ترټولو مایوسه کوونکې ورځ هغه وه، کله چې دوولس کلن وم، ما د مداسلم اکا لور ته د مینې په سترگه کتل، هغې راته ویل زوی جانې دغه لس روپۍ واخله د پنځو روپو ژاولي راوړه پنځه ته واخله.

د چرسیانو فکر

پاره دا چرسیان هم انتیکي کوي، په کلي کې خړي اوبه راغلي دي، ددا مانده پر غاړه ناست یم، مامد کریم راغلی راته واي خور بیه دلته په دا کثافاتو کې گرځي درځه چې زه دي جنت ته بوزم.

ورته وام درځه، روان سو د مامد کریم دوی کوټي ته ولاړو چمن یې شین کړی دی، د چمن پر غاړه گلان دي هلته کښینستو.

مامد کریم چای راوړې سگرېټیان یې ووهل، چای مو وخوړلې، زه ورته وام زه ځم کار لرم، واي ولاکه گام لا واخلي اوس بورا راځي هغه درباندي وینم.

زه هم حیران سوم فکر مې کوی چې دا بورا به پیری وي، نجلۍ به وي بل کوم غټ حیوان به وي؟ دري ساعته مې په انتظار تیر کړه ماته واي اوس یې وخت دی په زوره ږغ مه لره.

یو ساعت مې نوره هم خاموشي اختیار کړه که گورم یو ژر مچ راغلی بوزهاري یې دي، پر گلانو کښېنستی ماته واي سبحان الله بورا لس دقیقې مخکې راغله بخت دي کار کوی.

پر سترگو مې ورته توره شپه سوه ماول رزیله ددغه یوه مچ لپاره دي څلور ساعته کښینولي وم.

لږم نه چغال

پېرک واي يو نفر په کوڅه کي کش وش روان دي، زه ورته وام هلکه څوک يې؟

واي مور اوس نوي رابار سوي يو،

ورته وام نوم دي چپش دی.

واي نوم مي لږم خنجري دي.

برچه يې په گنده وهلي ده واي دغه مي انتخابي نښان دي .

تازه د پلچرخي د زندان څخه رايله سوی يم، دري مري مي کړي وه .

په دغه حال کي د واده تکان وسوه.

ما وځستل خنجري زما در مخه وځستل، د شیرمamd کاکو په کور ننوتی، د ها خوا يې د کوره په لغتو وو سوکانو راوايستی، شیرمamd ورته واي څوک يې د احمق زو چې په کور راننوتې، دی ورته واي لږم خنجري يم دلته تکان وسوه.

هغه ول د احمق زو دا خو لا خنجري هم يې چې داسي بي ننگه يې .

شیرمamd کاکو ول پیرکه ته دا خنجري وگوره څومره زړه ور دي بدماشي دده څخه زده کړه.

زور گنهگار

تازه گل اکا ته وام تاته چپش سکون درکوي، فکر مي کوی چې دی به ووايي چې د جماعت لمونځ د مولوي ياسين يا ابوالفيض نصيحتونه،

يا هم د مور او پلار غير او يا هم د هغو خدمت.

دی احمق راته واي شني چای او صندل، د کوتې پای د زرسانگي او گلنار بيگمي غزلي او د يار محمد اکا د زوی پر ځنگون باندي سر.

ځيني زاړه سوه سړي نه سوه.

چي دغه زاړه گنهگاره ورک نه سي ټولنه مو نه اصلاح کيږي .

د وطن نه، د سپيو عاشقان

جلال اکا ته وام هغه کم غم وو ستا په ژوند کي، چې ته يې ډير مايوسه کړې؟

فکر مي کوی چې دی به راته ووايي چې د مور او پلار غم يا هم د هيواد غم.

دی رزيل راته وايي ترټولو ډېر غمجن حالت او غمجنه ورځ مي هغه وه، کله چې هغه زما قمر غاړی سپی مړ سو، د هغې ورځي څخه مي بيا ولاکه په سگواني کي جگ کتلې دی، نه مي ولاکه ميدان کتلې دی، زه يې د عمر لپاره مات کړم .

ځينو ته بيا سپی تر مور پلار او وطن هم ورتېر وي.

په بد کار فخر کول

زه ، پيرک او کبير پرون يو ځاي ميلمانه وو، کور والا راته واي دباندې يخ دي دننه بيده سئ، مور ويل سمده، چې کوټې ته ولاړو پريوتو گروپ مړ سو په دغه وخت کې د يوه څخه باد پري سو، ما ږغ کړه ماوړ دا کم سست واچوی؟

پيرک ږغ کړه وايي ما واچوی دغه ځيگر ، ځان يې وټکوی .

په دغه حال کې د کور خاوند څيراغ ولغوی واي کم ځيگر، پيرک سر په توس کې پټ کړی درسهاره يې سر نه دی لڅ کړی سهار د اذانو سره وتلی وو.

پيرک فکر کوی چې يوازي مور ملگري يو بل څوک نسته هغه کور والا هم دلې پروت وو.

د مور لپاره سم زوی هم مريض وي

د پيرک دوی کره ور غلم دروازه مي وروټکول، مور يې راووتل ورته وام موري پيرک چيري دی؟ واي هغه سخت مريض دی، دوی ډوډی څلور ايشيدلي هگي او يو څه ميوه يې وخورل بيده سو .

ورته وام موري خوراک يې ندی کړی، واي هو داسي مي خوا په بده ده مړ نه سي .

ماوړ دا خبيث خو لا مريض دی، کني انسانان يې خورل.

د زور مسلمانان

د يو نفر سره مي د پيسو حساب وو، ورته وام حاجي صاحب هغه زما پيسې راکړه، واي نه يې درکوم لاس دي خلاص توره دي تيره.

وام مه کوه حاجي صاحب بيا به ارمان وکړي.

پوښتنه يې وکړه هلکه ته څوک يې؟

ماويل د قومندان خوريي يم کرار يې وخنډل په جيب يې لاس چخ کړ پيسې يې راکړي .

ويل يې زموږ ماما يې کني ژر مي نه درکولي.

چي پيسې چي مي حصول کړي ومي ويل حاجي صاحب تاسي د خدای څخه نه بيريرئ د زورور او يا هم واکدار څخه بيريرئ، زه د قومندان هيڅ نه يم يو غريب سړي يم.

بد بد يې راته وکتل ول ورک سه رزيله.

د بل شرمول

د جلال اکا کره میلماڼه یو، د جلال اکا زوم هم راغلی دي په میلماڼه، جلال اکا غواړي چې پر خپل زوم ګپه وکړي کم یې راوړي، خپلو لمسیانو ته وایي په تاسو کې کم یو د حمار زوی دي؟
د جلال اکا کوچنی زوی راوغورځیدی واي زه د حمار زوی یم .
موږ گردو سره وخنډل جلال په شرمو وشرمیدي .
همیشه د بل د بیعتي هڅه مه کوئ کني خپله به بیعت ته سئ.

د ټولني خرافات

یو ملګري ته وام په دې نړۍ کې ستا د خوښي ځای کوم یو دي؟
فکر مې وکړي چې دی به راته ووايي چې جماعت یا د مور غیر.
دئ احمق راته واي تشناب دي .
فیسبوکي عاشق دي.

بهرني لفظونه کارول

جلال اکا ته وام دا شاه ولي کاکو سخت ده حمار عادتونه لري.
جلال اکا راته واي زما پلار دي خدای د ټول مسلمه امت سره وبخښي زما د پلار هم زیات عادتونه د شاه ولي کاکو وه، زه چې شاه ولي کاکو وویښم د خپل پلار مینه مې په ماته سي.
دی رزیل چې وای دا حمار یو ښه سړي ته وایي.

د بل په غم خوشحالي

د یو نفر مور مړه وه ټلیفون یې راوکړي ویل یې نن یې ختم دي خاماڅا راسئ، ما ویل سمدې .
زه وو پیرک ورغلو دعاوي ، او ختمونه وسوه کله چې د ډوډۍ وخت سو، سترخوان هوار سو، پیرک ماته مخ راواړوی وایي سخته روبه ډوډۍ ده، خدای دي یې پلار هم مړ کړي چې بیا یې ووهو.
زه پیرک ته سترګې وهم چې ږغ مه لره دا بغل ته ناست کس یې زوی دي، پیرک بیا ووايي.
اخر یې د زوی حوصله ختمه سوه وای ولي داسې کوي د یوه نس ډوډۍ لپاره مې پلار را وژني ډوډۍ به مفته درباندي وخورم ښیراوي مه کوه.
دغه پیرک د احمق زوی زه په شرمو وشرمولم .
ځیني د خیرات لپاره خلکو ته د مرګ دعاوي کوي.

بېخايه شک

مد اشم تليفون کوي، پيرک بغل ته نژدي ورغلی غور يې ورته ونيوئ، وايي اخ سخته نازک اواز يې دي، څنگه اندامونه به يې وي، ناخوانه بڼه بڼه شيان يوازي استعمالوي مور ته ست لا نه کوي، دغه يې انډيوالي د بازار رندۍ ده، دی يې مور ته نمبر نه راکوي .

مداشم چې تليفون خلاص کړي مخ يې بد ونيوی خواشینی کښیستی.

پيرک ورته واي زويه د يوه نمبر مي درته وويل خوابدی سوي، پير ناخوانه يې.

مداشم ورته واي واخله دغه نمبر پيرک وخنډل ژر ژر يې نمبر په تليفون کي ووهی .مداشم ورته وويل دغه نمبر زما د ماينې دي که تليفون ورکوي که يې نه ورکوي نور ستا کار دي.!

مداشم وويل که يو چا د خپل فاميل د يوه غړي سره تليفون کوی، تاسي فکر کوئ چې مردگو دی يا هم د رندۍ سره تليفون کوي.

خاموشي اختيار سوه پيرک وويل در ما فسد او کمزوري انسان نسته.

بد هر ځای بد وي

زه وو پيرک روان وو، په بازار کي د يو لغړزني او صوفي سره جنگ وو، چې ور وگرځېدو پيرک هغه لغړزنی د شا د خوا ټينگ په غير کي ونيوی، ورته وايي ته خو سم ابداره ځوان يې د ناکي احمق سره دي جنگ دی، صوفي پيرک ته ول رزيله ده ته څه نه وایم تا ولاکه پرېردم.

کهااله خلگی

زه چې به د شپې بيدېدم د اوبو غټ گيلاس به مي ډک سر ته کښودۍ، يو څه نامرده يم د شپې مي د لاسه نه کېږي چې د خوبه راکښېم گيلاس ډک کړم، پرون چې پريوتم گيلاس مي ډک کړی وو، د شپې داسي ټينگ تږی سوم، که فکر مو وي چې سړی د خوبه راکښيني اوبه خورا بڼه خوند کوي

چې راکښېستم اوبه مي داغسي پر سر پورته کړي، کله چې گيلاس وچ سو شونډانو ته مي يو شی راورسیدی، چې څيراغ مي پر ولگوی مورک ورلویدلی دی، دلي کي مړ دی بڼه خيشت يې هم خوړلی دی، گرده ورځ مي خوا راگرځيدل.

ناخبره او مغروره خلک

کت فرانسوی یې په پښو وو، گز او بر روان وو، ریکارټ صدری یې اغوښتي وه، په غلطی کي ورڅخه وموښتم ما ویل بخښه کوه وروره.

بد بد یې وکتلووایي ته ما پیژني؟

سخت درد راغلی، ما ویل هو د سوست عبدل زوی یې، پلار دي په هلکوانو پسي داسي گرځیدی لکه په دوښمن پسي.

خلگو پر وخنډل.

نو ماوول احمقه تا دغه خبري ته مجبوره کړم.

مختلفي ژبي

د دوو وردگو سره جنجال وو، یوه ورته ویل د گوز خانه تا ورخرايه کړه، بل ورته ویل د گوز خانه تا ورخرايه کړه، پیرک ویل دا څه بي عقلان خلک دي پر گوز یې سره جنجال دي شرمیري هم نه، ماوول رزيله دوی گاز ته گوز وایي.

بیغیرته شوقیان

د جلال اکا سره ناست وم کوچنی لمسی یې راغلی ورته ویل یې نیکه جانه انا وایي دوه سوه افغانی راکړه زه چپلکي په رانیسم، په کوچني پسي یې ډبره وغورځول ویي ویل ځي د خره زامنو په هغه ډیرو فرمایشو روپی لا نه لرم.

شل دقیقې بعد یې زوی ته دري سوه افغانی ورکړي ول ورسه سپي ته غوښي په راوړه، ماته یې مخ راواړوی ویل یې را روانه جمعه سگوانی ده چې ومي نه شرموي.

ماوول احمقه کور والا دي شرموي سپی نه.

د جنت شوقیان

تل به یې ویل د شهادت د مرگ ډیر ارمان لرم، هغه شعر به یې هم زیات اوریدی .

د شهادت خوږې مرمی په انتظار یمه ستا.

کډه به وړم له زندگی په انتظار یمه ستا.

کله چې د واده ټکان وسوه په تشاب کي پټ سو.

بي تربیې ماشومان

بېخي ډیر مې وخنډل، زه وو پیرک په کوڅه کې روان یو، یو څو کوچنیان په یو لیوني پسي ځغلي او ډیرې پسي غورځوي، پیرک کوچنیانو ته وڅښمېدی ورته واي که ستاسې پلار پر دغسې حالت وي یو څوک یې په ډیرو ولي ستاسې غبرگون به څه وي؟

په دا کوچنیانو کې یو خورا رزیل وو، ورته واي نو دی ستا پلار دی چې داسې خوا په بدوي. گردو کوچنیانو زما په شمول پر پیرک وخنډل، پیرک ته درد ورغلی په کوچنیانو پسي یې ډیرې وغورځولې، ول تاسې ټول د احمق زامن یاست.

فیسبوکي اتلان

پر ځای ټاکنه، د ویاړ ځای دي ماما یا کاکا یا اکا مې په پلاني ځای کې په دنده وگمارل سو، حقیقت هم د ماما په پوه او وړتیا کې شک نسته.

ماما به یې نو دردا څټه خر وي، یا به واسطې او یا به هم پیسو دغه ځای ته راوستلی وي.

ناکاره مشران

د جلال اکا کوتې ته ورغلم، یو بل سپین ږیری هم ورسره ناست دی.

در سلام علیکم وروسته یې چاي راواچولي، دوی خپله کیسه بیرته شروع کړه.

هغه بل سپین ږیری جلال اکا ته واي بېخي پر لیوني ځواني وو، سخت مې ارمان دی ولا دا ټوله میدان به په بنایسته وو.

زه سخت وارخطا سوم، وام خدای دي یې وبڅښي خدای دي جنت الفردوس ورنصیب کړي، دا څوک وو چې ټول میدان به بنایسته وو غیرباز وو که اتن باز وو؟

سپین ږیری خبیث واي زما سپی وو پرون مړ سو.

پر جلال اکا مې مخ راوړوی ماول زه داغسې رزیل یم چې تاسې رزیلانو ته راحم، په ما مو سپي ته دونده دوعاوي وکړي.

بي علمي او بيسوادي

پېرک راته واي چېرې تللي وي؟

ورته وام تللي وم بيت الخلا ته.

واي رب دي د هر مسلمان نصيب وکړي بيت الخلا ته.

بيت الخلا په عربي کې تشناب ته وايي.

دی چې وايي بيت الخلا يو مقدس ځای ته وايي.

وينه راځړه

پېرک وايي د شپې بیده يم ناري دي، يو وايي وينه راځړه بل وايي بام ته راوځيږه.

د زړه مي درب چې خدايه کور ته غله راوبستې دي څه مشکل دي.

خو خیر په بد حالت کې ور ووتم په کوټه کې ناري دي چې ور غلم وروڼه مي په کوټه کې پاپجي گيم کوي.

ماول ورک سئ د احمق زامنو پر ما مو يو مرگ تیر کړي.

د هلکانو مريدان

پېرک وايي سره غرمه ده هوا گرمه ده، د والسوالی څخه ليري تللي يم، يو ساعت ودرېدم هيڅوک موټر نه راته دروي، آخر مي دوسمال پر سر وپيچي ځان مي د کشر هلک رکم جوړ کړی، که گورم يو فيلډر موټر راغلی چې دا لاس مي ورکړی داسې بریک يې پر ووهی هسي يې نه کړی چې.

خو خیر وروختم هنداره يې زما خواته سمه کړه، پر لاري يې انرجي هم راته راواخيستل، کله چې مي ورته وويل چې زما ځای راورسیدی ما دلته کښته کړه.

ويل يې گام لا ولاکه واخلي نن زما مېلمه يې.

ما مخ وربښکاره کړی، ويل يې رزيله ژر کښته سه وخت دي راضايه کړی.

د خان صفت

د جمعې په ورځ مو ډوډۍ کړې وه، ياران وايي آشپزي به څوک وکړي ما ويل تر ما بل ښه آشپز نسته.

کله چې مي دېگ شروع کړئ، د مالگي پر ځای مي پوږي صابون وراچولي دي، ديگ ځک راپورته کړ، چې فکر مي ووهی ماوول کار خرابيږي، دوی ته ماوول يارانو ماته کار راپېښ سو زه ولاړم. دا بله ورځ چې مي وليدل خوابدي وه يو وو نيم.

کورنی نزاکت

پيرک واي د پلار ورځ مي په دا خاطر نه ولمانځل!

ځکه چې په دا ورځ زه پلار بندي کړي وم.

بي نزاکته خلگ

پيرک زهیر ناست دی! راته وايي دا څو ورځي کيږي سم کارونه مو چپه روان دي! ورته وایم صبر وکړه د پیسو تاوان مشکل نه لري چې ورور دي د ټکر څخه روغ ووتي. واي يا هغه نه ښییم ، ورته وام خیر پروا نه لري د پلار مریضی به دي هم خدای ښه کړي صحت به پیدا کړي ..

واي يا وروره هغه هم نه ښییم .

وام ښه ته څوک ښیي؟

واي کشر وراره ته مي مسج وکړئ، څو ښکښله مي ورته وکړه چې ومي کتل د هغي خوا مسج راغلي ول د سپي زو چې په ژوند په مخه رانسي چې ومي کتل د وراره پر ځای مي د خان گل اکا مشري ميرمني ته مسج کړي وو.

اوس نو دغه ته ولاړ يم چې ځان وژنه وکړم.

د احمق پلار مريض دي هغه مشکل نه بولي د ورور لاس يې مات دي هغه مشکل نه بولي .

څو چمپله مي وويشتي ولاړيږه ما ويل د نا اهله زو.

حمله يي عاشقان

هلک: جان زه مړ کيرم!
نجلی: هيله کوم مه مړ کیره،
يو دانه کارډ راواستوه.
بيا مړ سه!

د کور نامي

پيرک واي په هغه ورځ ځان بيخي احمق راته معلوميري!
کله چي د کور په سودا کي يوه روپي هم راپاته نه سي.
او ملگري راته ووايي چي ظالمه مزي تا وکړي.

اوسني حالت

پيرک واي هغه وخت ډير مايوسه سوم.
کله چي مي پلار د جيبه د پيسو بسته راوکښه زما تمه وه چي ښه ډيره خرچه به درکړي. برياني مي
په سوچ کي راوستل پر شونډانو مي ژبه تيره کړه ..
خو پلار مي پيسې حساب کړي جيب ته يې ورواچولي .
ول دده څه وو څه بيخي گراني سوه.
ماته يې مخ راواړوئ ويل ډير احتياط به کوئ حالت خراب دي چي په اوبو شپه تيريري، تيروي يې
خو پيسې مه مصرفوئ!

خراب فکرونه

د جمهوريت په شپو کي يو گل خان راوبنتی وو افغانستان ته، عسکر ورته ويل راشوه سه تلاشي
راکړه.
گل خان ورته ول بېخاره تلاشي راکي وکه!
زه هم ولاکه داسي خاص مسلمان يم.
ده کوسچيزن دا فکر کوي چي دوي کافران دي.

نالیدلي عاشق

د فیسبوک عاشقی داسي ده لکه لایتری.

ته به شاپیری غواري هغه منگل درته راووزي.

احمق کوربه

یو میلمه راغلی وو،

د بیچاره څخه باد پري سو ، پیرک پر را یرغ کره ویل نوشیجان بیخي پیر مو وخنډل .

ما ویل احمقه خو ته وا روش یی وخورئ.

روژې ته چم

د پیرک نیکه په روژه کي پیر تږي وو.

لمسیانو ته یی ویل چي تاسي ماته په زوره په خوله کي اوبه را واچوئ زه به یی چینم. لمسیانو یی همداسي وکره.

نیکه یی ناري وهلي چي خدایه ته خو مي ويني د ظالم سره هیڅ نه کیږي .

بي نزاکته اولاد

پلار: زویه ته خو به نه تږی کیږي په روژه کي؟

زه خو نن سخت تږي وم.

زوی: یا بابا دا دلگي په ما کي نسته .

د جنگونو شوقیان

جلال اکا وایي: زه وو زوي مي نن په بازار کي روان وو.

د یو چا سره مو جنجال سو لنډه یی دغه چي جنگ مو سو.

اخ وو ډب شروع سو ، رش جوړ سو.

تر ډیرو سوکانو او لغتو وروسته چي مي وکتل کس تنبیدلي دي ، زوی ته مي سوکان وو لغتي کش کړي دي د پزي څخه یی ويني بهیږي .

زموږ رهبران

واي زموږ او ستاسي د وطن يو مشر د بل چاسره تليفون کوي!

داسي يې نه سوه ورته ويلای چي دادي

د دارالمعلمين مخ ته ولاړ يم،

ويل يې دادي د رب العلمين وه مخ ته ولاړ يم.

د پلار بي عزتي

جلال اکا واي ددي دوري په زامنو کي ډير ارموني هم خيژي.

ورته وام تر څه پوري دي وويل؟

وايي ماخستن په تشناب کي ناست يم زامن مي يو هغه بل ته واي ورسه دروازه وتړه.

دا يوه پر را ږغ کړه وايي چي هر يو دروازه تړي څه وو څه يې خو خير زه راووتم ورغلم دروازه مي وتړل.

چي سترخوان هوار سو دوي به يوه بل ته سترگه ووهل وبه يې خندل ويل هغه خبره ده.

واي اوس ته ووايه ارموني دي که نه دي؟

ما ويل ارموني لا پر بنه دي.

په ځان کي خاريان

پرون د جماعت څخه راووتم

اخترگل اکا او يو څو نور ځوانان سره ناست دي.

زه چي ورته راغلم وایم سخته دوري شروع دي لنده مخکې دوري کوي.

اخترگل اکا وخنمیدی وايي د دورن او درواغجن څه وو څه.

زه ورته وام دوري خونو دي، د مني موسم داغسي دي. يو کورئ باران وي بل کورئ دوري وي..

اخترگل اکا غلي او مایوسه کښېنستي مخکې يې گړول .

اخترگل اکا چي ولاړي هلکوانو په خندا شروع وکړه..

ورته وایم څه کیسه وه واي داسي خره درواغ يې شروع کړي وه.

ما ويل زما ولاکه دا خبیث ته فکر لا وو .

درواغجن خلگ خپله په ځان کي شکمن وي.

تشناب او تليفون

پيرک وايي: مينه کي ډير جنجالونه سته، په تشناب ننوتم.
 د جانو سره مې میده وایسونه شروع کړه.
 لس دقیقې بعد دروازه یو سپین ږيري راوتکول
 ویل د احمق زو.
 دا تشناب دی د چای جواب خای دی د مردگوی د فتر نه دی.
 راوړي که دروازه در ماته کړم!
 په پرتاګه کي راڅخه کیږي دا نیم ساعت کیږي درته ولاړ یم ته د خره زوی سر نه خلاصوي.

زموږ رواجونه

پيرک وايي موږ دلته لا بدبخته يو،
 په پنجابیانو یا هزاره گانو کي چي د يوه څخه باد پري سي ، دا نور يې تشويق کړي.
 ماشالا، نوشيجاني تو .
 او په پښتنو کي که يو بېچاره په ختا کي واچوئ.
 دا نور يې ډرامه کړي
 د هغه کس لمسي ته لا پيغور ورکوي.
 د پيرک څخه په بانډار کي ولويدئ.

ساده خلک

يو وطندار کور ته د گريسو دبلئ وړی وو.
 موږ يې هگي کي ماتي کړي وې.
 ويل زوي دي مړ نه سه څنگه ښه د غوا غوړي دي.

زموږ ځيني لهجې

د پيرک نيکه مريض وو.

ورونو يې دا يوه ورور ته وويل چې ته ورسه ډاکټر راوله.

دئ چې ډاکټر ته ورغلي هغه ورته ويل څه مشکل دی؟

ددې پر ځای چې ويلي يې وای نيکه جان لږ مريض دی.

ويل نور خير وو خيريت دی نيکه لږ سره گوزک دي.

زموږ روان حالت

پر يو ديوال يې ليکلي وه:

سالم عقل په سالم بدن کې دی.

ددې ليکني څخه شل متره ليري، د کوکنارو کبست وو.

د بنځو نومان

دا بنځي هم بېخي پسځنديانې دي.

چې په کور کې ناشولته وو بدرنگه وي

دوی د بنایسته آغا نوم پر ايښي وي.

ددې دوري مينان

دوکانداره يو بېغمه زړه په څو دئ؟

وزه د نا امله زو.

دلته زړونه نه لري او دلبند خرڅېري.

بې نزاکته دوکاندار

عجبه خره انسانان دي.

يو د توکرانو دوکان ته ورغلم

بڼه به يې لاس د ځيگر څخه کبسته په دغه ځای

ووهی ويل حجائی تر دغه ارزانه شی ولاکه په گرده ښار کې پيدا کړي.

اوسني او پخواني دوولس کلن

د اوس وخت دوولس کلن غواړي چي انجلي لاس ته راوړي.

زموږ د وخت د دوولس کلنو لپاره دغه ډيره غټه خبره وه ، چي کله به ميلمه ولاړ سو.

موږ به پر چاکليټو موقع ووځل.

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library